

“Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan.”

Turks-Nederlands Tegengeluid (hierna verder te noemen: TNT) is in november 2014 opgericht als reactie op de peiling van Motivaction waaruit zou blijken dat bijna 90% van de Turks-Nederlandse jongeren sympathiseert met IS. Die peiling klopte uiteraard niet, zo bleek ook uit vervolgonderzoek. TNT is echter blijven bestaan om een brugfunctie te vervullen tussen jongeren en de politiek. Wij worden gedreven vanuit de houding dat we niet óver elkaar maar mét elkaar willen praten.

Uit TNT is een denktank ontstaan, conform afspraak met minister Asscher, genaamd Turkish Dutch Council. De denktank bestaat uit professionals die zich in het dagelijks leven inzetten voor de maatschappij. Er is bewust voor gekozen om een diverse groep samen te stellen, zowel in politieke voorkeur als het vakgebied waarin zij opereren.

De denktank is neutraal en draagt derhalve geen politieke voorkeur uit, noch in Turkije, noch in Nederland. Vanuit die neutrale houding wordt zoveel mogelijk gepoogd boven de partijen te staan en het algemeen belang te laten prevaleren. Hoewel de denktank idealiter niet alleen op Turks-Nederlandse jongeren, maar op alle jongeren gericht zou zijn, nopen de actualiteiten de denktank er toe zich voorlopig specifiek op ontwikkelingen rondom Turks-Nederlandse jongeren te richten.

U hebt ons gevraagd om een korte notitie waarin wij onze visie op het onderwerp geven. U wilt inzicht krijgen in de (maatschappelijke) gevolgen voor Turks-Nederlandse burgers en/of organisaties naar aanleiding van de recente gebeurtenissen in Turkije. Daarnaast wilt u inzicht krijgen in de wijze waarop in Nederland opererende Turkse- en/of Turks-Nederlandse organisaties aankijken tegen samenleven in Nederland, wat de waarnemingen en inspanningen zijn op dit vlak, alsmede de relatie met het land van herkomst, waaronder de eventuele bemoeienissen vanuit het land van herkomst. Wij bedanken u voor de mogelijkheid om onze visie op bovengenoemde punten te geven.

Tot het jaar 2014 had de Turks-Nederlandse gemeenschap een gemiddelde reputatie. Er was niet veel ophef over de gemeenschap en over het algemeen stond de gemeenschap bekend als hard werkend en ondernemend, excessen daargelaten. Sinds het jaar 2014 constateren wij een kentering in het maatschappelijk debat over Turkse-Nederlanders. Deze kentering houdt ongetwijfeld verband met de ontwikkelingen in Turkije. Enerzijds omdat Turkse-Nederlanders zich verbonden voelen met het land van herkomst en anderzijds omdat de houding van Europa sinds 2011 steeds kritischer is geworden ten opzichte van Turkije en haar president Erdogan. Wij zullen verder niet ingaan op de Turkse politiek, omdat wij er bewust voor hebben gekozen ons te richten op onze gedeelde toekomst in Nederland.

Turkse-Nederlanders worden regelmatig in verband gebracht met ontwikkelingen in Turkije. Wij constateren in gesprekken met Turks-Nederlandse jongeren dat zij zich steeds meer verwijderd voelen van de dominante samenleving. Van de bakker die zich nergens mee bemoeit tot aan de sleutelfiguren in de voorhoede, velen vragen zich af of zij nog een toekomst in Nederland hebben. Het huidige klimaat wordt niet veilig bevonden voor de volgende generaties. Daarnaast voelen Turkse-Nederlanders dat zij zich in een spagaat bevinden. Enerzijds wordt van hen geëist dat zij de spanningen uit Turkije niet overbrengen naar Nederland, anderzijds constateren zij dat er geen dag voorbij gaat in Nederland zonder dat Turkije het nieuws domineert. Hierdoor ontstaat de vraag in hoeverre Turkse-Nederlanders zich afzijdig kunnen houden van ontwikkelingen in Turkije als dat land en die ontwikkelingen continue het gespreksonderwerp in Nederland zijn.

Bovendien schuurt het ook op andere vlakken. Van Turkse-Nederlanders wordt gevraagd dat zij zich aan de Nederlandse normen en waarden aanpassen en zich die eigen maken. Een verzoek waar velen graag gehoor aan geven; er moet immers ruimte zijn om samen te leven in Nederland. Tegelijkertijd worden Turkse-Nederlanders continue aangesproken op hun Turkse identiteit. Dit bemoeilijkt het proces waarin mensen zich als Nederlander gaan identificeren. De nadruk ligt immers op de Turkse afkomst in plaats

van de Nederlandse toekomst. In het maatschappelijk debat voeren termen als ‘anti-democratisch’, ‘fascistisch’, ‘gewelddadig’, ‘Erdo-Turk’ en ‘mislukte integratie’ de boventoon, terwijl de gemeenschap niet homogeen is. Sinds de mislukte staatsgreep lijken er nog maar twee soorten Turkse-Nederlanders te bestaan; de Erdogan aanhangende Turken en de Gulen aanhangende Turken. Een grove miskenning van de diversiteit van de gemeenschap, die ook alevieten, Koerden, seculieren, nationalisten, kemalisten, atheïsten en vele anderen kent. De stigma’s die worden opgeworpen, leiden er toe dat er langzaam een gapend gat ontstaat in de arbeidsmarkt voor Turkse-Nederlanders. Wij ontvangen steeds vaker signalen van Turkse-Nederlanders dat zij überhaupt niet worden uitgenodigd voor sollicitatiegesprekken. Een ongewenste ontwikkeling gezien het feit dat we als land investeren in toekomstige generaties die geacht worden een bijdrage te leveren aan de Nederlandse economie. Door ongefundeerde en ondoordachte uitspraken van politici van verschillende politieke partijen, neemt de druk op Turkse-Nederlanders toe. Er wordt op dit moment een probleem gecreëerd waar over een aantal jaren naarstig een oplossing voor gevonden zal moeten worden. Wij betreuren deze gang van zaken.

Stellen wij hiermee dat Turkse-Nederlanders geen duit in het zakje hebben gedaan en dat hen geen blaam treft? Neen. Uiteraard zijn er onacceptabele handelingen verricht. Uiteraard zijn wij tegen elke vorm van geweld, intimidatie en bedreigingen. Dit hebben wij vanuit Turks-Nederlands Tegengeluid meermaals gecommuniceerd naar de gemeenschap toe. Daarnaast hebben wij een bijeenkomst georganiseerd met Turkse-Nederlanders van verschillende groepen om de spanningen gezamenlijk te bespreken en onze eigen verantwoordelijkheid hierin te nemen. Deze activiteiten zullen wij ook de komende periode blijven voortzetten.

Het opvallende in de beeldvorming is echter dat alle goedwillende Turkse-Nederlanders verantwoordelijk worden gehouden voor het gedrag van een aantal kwaadwillende Turkse-Nederlanders. Turkse-Nederlanders worden niet als individu, maar als onderdeel van een groep benaderd en worden gedwongen om tegen de beeldvorming te vechten. Hierdoor voelen zij zich in een hoek gedrukt waar zij niet uit kunnen komen. **De politiek heeft een leidende taak om gelijke behandeling van individuen te bevechten.** In de afgelopen periode hebben wij echter geconstateerd dat zij er meer voor voelen om de hele groep over één kam te scheren.

De huidige en komende generatie Turkse-Nederlanders willen een veilige en gezonde toekomst in Nederland. Behandeld worden als ieder ander en als individu tegelijk. Bijdragen aan een bloeiende economie, werken, onderwijs genieten en onderwijzen. De politiek bekritisseren en politiek bedrijven. De ruimte krijgen om een eigen mening te hebben, hoe (on)welgevallig die ook is voor anderen en binnen de grenzen van de wet- en regelgeving in Nederland.

Als gemeenschap zullen wij onze verantwoordelijkheid blijven dragen om een bijdrage te leveren aan een rustige en veilige omgeving voor iedereen. Wij vragen u, als politici, om deze taak niet te bemoeilijken door olie op het vuur te gooien met ongefundeerde uitspraken. Laten we niet in problemen denken, maar samen over oplossingen praten. Geef het goede voorbeeld door het gesprek aan te gaan en in samenspraak naar oplossingen te zoeken. Wij zijn altijd bereid om een brugfunctie te vervullen tussen burgers en de politiek en doen u hierbij een handreiking om in het vervolg samen te werken aan een fijne samenleving. Wij vertrouwen op de beste intenties van politici en hopen dat vertrouwen ook na de hoorzitting te mogen behouden.

Opdat het besef losgemaakt kan worden dat artikel 1 geen inleiding voor mensenrechten is, maar de kern van onze samenleving.